

امید ابراهیمی؛ از سیبل منتقدان تا ستاره زمین/ دو نیمه متفاوت هافبک ۳۶ ساله در
اجوکیشن سیتی

شناسه خبر: ۱۳۴۳۳۳ یکشنبه ۱۵ بهمن ۱۴۰۲ - ۱۵:۱۹

امید ابراهیمی بزرگترین ریسک قلعه‌نویی برای حضور در جام ملت‌های آسیا بود که در حساس‌ترین مسابقه باعث
سربلندی او شد.

امید ابراهیمی بازیکن زحمتکشی در تاریخ فوتبال ماست. بازیکنی که در جام جهانی برای ایران بازی کرد و در جام
ملت‌ها بازوبند کاپیتانی بر بازو داشت. امید بعد از رفتن کیروش از تیم ملی دور شد و با بازگشت او در آستانه جام جهانی
فرصت دوباره برای همراهی تیم پیدا کرد اما با بدشانسی مصدوم شد.

این عرف رایج در فوتبال دنیا است که بازیکنی وقتی در تیم ملی مصدوم می شود در بازگشت دوباره به میدان دوباره دعوت می شود همان جایی که رفته تا باز گردد امید هم از این قاعده مستثنا نبود اما بیشترین انتقادات و حملات بابت دعوت او به قلعه نویی شد. وقتی احمد نوراللهی مطمئن شد که جایی در لیست تیم در جام ملت ها نخواهد داشت، ساکش را برداشت و رفت و همین اتفاق باعث افزایش فشارها روی قلعه نویی شد. حتی عده اتهام رنگی هم به او زدند.

اما از شروع جام ملت ها امید همواره عصای دست قلعه نویی بود. هر بازی به میدان می آمد و آن وسط بدون ادعا و سر و صدا وظایفش را به درستی انجام می داد. وقتی نوبت به بازی ژاپن رسید و طارمی محروم بود، مشخص بود که امیر همه امیدش به امید خواهد بود.

و بازیکنی که بیشترین انتقادات از او بابت حضور در تیم ملی می شد، در بازی برابر ژاپن ستاره ما بود. امید آن وسط اجازه نفس کشیدن به هافبک های ژاپنی را نداد و به تنهایی بیشتر از ۴۰ بار از حریف صاحب نام توپ گرفت. در فوتبال مدرن دنیا مربیان می دانند چنین بازیکنانی قیمت ندارند.

بازیکنانی که به بازی تیم خود نظم می دهند و بازی تیم حریف را خراب می کنند. امید به خوبی از پس وظایفش برآمد، هم دفاع را رهبری کرد و هم پشتیبان حملات بود و حاصل زحمات او و دیگران پیروزی تاریخی بر ژاپن شد.

اما حالا که شور و حرارت این برد فرو نشسته، کاش همه منتقدان بابت این پیشداوری نسبت به حضور امید و انتخاب قلعه نویی تجدید نظر کنند. در فوتبال هیچکس بهتر و بیشتر از مربی نسبت به شرایط تیم واقف نیست و هیچکس به اندازه او موفقیت را دوست ندارد.

انتهای پیام/